

ALMEN KLINISK UNDERSØGELSE AF HUND/KAT

(F.eks. ved det årlige eller halvårslige dyrlægebesøg eller af hvalpe/killinger i forbindelse med ejerskifte)

Generelt:

En almen klinisk undersøgelse skal dække alle dele af patienten "fra næse til hale".

Undersøgelsen skal – så vidt muligt – foregå på undersøgelsesbordet, og det er væsentligt, at undersøgelsen finder sted i rolige omgivelser.

Når patienten kommer ind i undersøgelseslokalet, og når den anbringes på undersøgelsesbordet, danner man sig et helhedsindtryk af patienten, og fornemmer dens mentale tilstand.

For at opnå fortrolighed med patienten, er det vigtigt, at undersøgelsen starter ved hovedet.

Øjne:

Cornea, iris, pupil, conjunctiva og blinkhindens yderside inspiceres.

Ligger øjenlågskanterne normalt, er der normalt tåreflåd, og er øjenomgivelserne normale?

Næse:

Er næseborene normalt udviklede, så vejrtrækningen kan foregå normalt?

Inspektion af flåd fra næsen samt eventuelt sårddannelser.

Tænder, mundhule og læber:

Læberne inspiceres, specielt med henblik på abnorm savlen og/eller ildelugtende læbefoldsdermatitis.

Læberne løftes. Tændernes tilstand og tandstillingen vurderes.

Munden åbnes. Tyggefladerne på de bageste kindtænder inspiceres, og samtidig fås et overblik over hele mundhulen og svælget.

Ører:

Ørelapperne inspiceres, og der kigges ned i den lodrette øregang, specielt med henblik på misdannelser, forsnævninger, voksophobning eller graden af hårvækst i øregangen.

Derefter inspiceres den vandrette øregang igennem et otoskop med kraftig lyskilde.

Det er væsentligt at trommehinden iagttages tydeligt.

Pels, hud og lymfekirtler:

Efter den indledende undersøgelse af hovedet, lader man sine hænder glide hen over pelsen – og flere steder imod pelsen - for at vurdere om huden og pelsen er normal, og/eller om der er tegn på knuder eller ektoparasitter.

Lymfekirtlerne submandibularis, præscapularis, inguinalis og poplitea palperes og vurderes.

Patientens ernæringstilstand vurderes. Vægten noteres i journalen.

Hjerte/lunger:

Med stetoskop auskulteres hjerte - og lungelyde på begge sider af thorax.

Hjertefrekvens, rytme og tone, samt respirationslyde vurderes.

Lemmer:

Alle 4 ben palperes igennem og bøjes for at undersøge om leddene fungerer optimalt. Poterne inspiceres med særlig opmærksomhed på undersiden af poterne, for at se om svømmehud og trædepuder er normale.

Neglene inspiceres og klippes om nødvendigt.

Abdomen:

Palperes igennem for at vurdere, om der er unormale udfyldninger eller ømme områder.

Navleregion og lyskekanaler palperes, specielt hos unge dyr med henblik på eventuelle hernier.

Kønsorganerne:

Hundyr: Vulva inspiceres, og labiae åbnes lidt, så slimhinden kan inspiceres.

Mælkekirtlerne palperes omhyggeligt igennem.

Handyr: Penis og preputium inspiceres, og testiklerne palperes.

Prostata kan på indikation palperes ved rectal eksploration.

Analregionen:

Anus og perineum inspiceres, og - især hos ældre dyr - ses efter tumorer i tarmkronen, analfistler eller perinealhernie.

Analkirtlerne palperes let. Er der ikke tegn på hævelse eller ømhed, bør de ikke klemmes ud, da dette kan disponere for senere infektioner.

Temperaturlagning skal finde sted ved uregelmæssigheder i sundhedseftersynet eller ved evt. mistanke om febrile tilstande. Temperatur skal tages før en eventuel rectal palpation finder sted.

Såfremt der ved det kliniske eftersyn findes tegn på unormale tilstande, eller dele af eftersynet ikke finder sted, skal dette registreres i journalen.

Litteraturhenvielse: "General Physical Examination of the Dog and Cat" side 3 – 8 i Handbook of Small Animal Practice, 3rd edition, 1997 af Rhea V. Morgan.